

Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE SUDA (osmo vijeće)

30. lipnja 2016.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Sloboda poslovnog nastana – Javno zdravlje – Članak 49. UFEU-a – Ljekarne – Odgovarajuća opskrba stanovništva lijekovima – Dozvola za rad – Područna raspodjela ljekarni – Uvođenje ograničenja koja se u osnovi temelje na demografskom kriteriju“

U predmetu C-634/15,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Regionalni upravni sud u Gornjoj Austriji, Austrija), odlukom od 24. studenoga 2015., koju je Sud zaprimio 30. studenoga 2015., u postupku

Susanne Sokoll-Seebacher,

Manfred Naderhirn,

uz sudjelovanje:

Agnes Hemetsberger,

Mag. Jungwirth und Mag. Fabian OHG i dr.,

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: D. Šváby, predsjednik vijeća, J. Malenovský (izvjestitelj) i M. Safjan, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Mengozzi,

tajnik: A. Calot Escobar,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči obrazloženim rješenjem u skladu s člankom 99. Poslovnika Suda,

donosi sljedeće

Rješenje

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 49. UFEU-a.
- 2 Zahtjev je upućen u okviru postupaka koje su pokrenuli Susanne Sokoll-Seebacher i Manfred Naderhirn u pogledu, redom, otvaranja nove ljekarne i proširenja poslovnog područja postojeće ljekarne.

* Jezik postupka: njemački

Pravni okvir

3 Članak 10. Apothekengesetz (Zakon o ljekarnama), u verziji koja je primjenjiva na činjenice u glavnom postupku (u daljnjem tekstu: ApG), određuje:

„1. Odobrenje za osnivanje ljekarne izdaje se:

- 1) ako u općini u kojoj bi se osnovala ljekarna liječnik ima stalno sjedište i
- 2) ako postoji potreba za osnivanjem nove ljekarne.

2. Takva potreba ne postoji:

- 1) ako na datum podnošenja zahtjeva na području općine u kojoj se predviđa da će biti mjesto poslovanja postoji liječnička zaliha lijekova i ako manje od dva radna mjesta ugovornih liječnika [...] (radna mjesta s punim radnim vremenom) popunjavaju liječnici opće medicine ili
- 2) ako je udaljenost između predviđenog mjesta poslovanja nove ljekarne i mjesta poslovanja najbliže postojeće ljekarne manja od 500 metara ili
- 3) ako se broj osoba koje i dalje treba opskrbljivati iz mjesta poslovanja jedne od postojećih ljekarni iz okolice zbog tog osnivanja smanji i bude manji od 5500.

3. Potreba, u smislu gorenavedenog stavka 2. točke 1., ne postoji ako na datum podnošenja zahtjeva na području općine u kojoj se predviđa mjesto poslovanja ljekarne postoji:

- 1) liječnička zaliha lijekova i
- 2) grupna ugovorna liječnička praksa [...].

[...]

4. Osobe koje treba opskrbljivati, u smislu gorenavedenog stavka 2. točke 3., stalni su stanovnici čije je prebivalište od mjesta poslovanja postojeće ljekarne udaljeno manje od 4 kilometra cestom i koji će se zbog lokalnih uvjeta i dalje opskrbljivati u toj ljekarni.

5. Ako je broj stalnih stanovnika, kako je određen u gorenavedenom stavku 4., manji od 5500, prilikom provjere postojanja potrebe valja uzeti u obzir osobe koje treba opskrbljivati zbog zaposlenja, pristupa uslugama ili korištenja prijevoznih sredstava na tom području.

6. Udaljenost iz gorenavedenog stavka 2. točke 2. u iznimnim se slučajevima ne mora poštovati ako se to zbog lokalnih uvjeta nužno zahtijeva u interesu odgovarajuće opskrbe stanovništva lijekovima.

7. Austrijska ljekarnička komora mora dati stručno mišljenje o pitanju potrebe za osnivanjem nove ljekarne. [...]”

4 Članak 46. stavak 5. ApG-a propisuje:

„U slučaju zahtjeva za proširenje područja određenog prilikom izdavanja odobrenja za rad ljekarne u skladu s člankom 9. stavkom 2. ili u slučaju naknadnog zahtjeva za određivanje područja kada ono nije određeno prilikom izdavanja odobrenja, treba provesti postupak predviđen za izdavanje odobrenja u skladu s člankom 9. stavkom 2.”

Glavni postupci i prethodno pitanje

- 5 Glavni postupci pred Landesverwaltungsgerichtom Oberösterreich (Regionalni upravni sud u Gornjoj Austriji, Austrija) već su rezultirali prethodnim odlukama, odnosno presudom od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), i rješenjem od 15. listopada 2015., Naderhirn (C-581/14, neobjavljeno, EU:C:2015:707).
- 6 S. Sokoll-Seebacher osporavala je pred Unabhängiger Verwaltungssenatom des Landes Oberösterreich (Neovisna upravna komora pokrajine Gornja Austrija, Austrija) odluku od 29. prosinca 2011., kojom je nadležno upravno tijelo bilo odbilo njezin zahtjev za izdavanje odobrenja za osnivanje ljekarne na području općine Pinsdorf (Austrija).
- 7 Također, M. Naderhirn bezuspješno je zatražio od nadležnog upravnog tijela proširenje područja poslovanja svoje ljekarne koja se nalazi na području općine Leonding (Austrija), što je cilj koji i nadalje želi postići pred sudom koji je uputio zahtjev.
- 8 Ta su upravna tijela svoje odluke utemeljila na članku 10. stavku 2. točki 3. ApG-a.
- 9 U okviru predmeta koji se odnosi na S. Sokoll-Seebacher, Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Neovisna upravna komora pokrajine Gornja Austrija, Austrija) prekinuo je postupak i zatražio od Suda da odluči o sukladnosti nacionalnog propisa, kao što je to članak 10. stavak 2. točka 3. ApG-a, s člankom 49. UFEU-a.
- 10 Nakon presude od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Regionalni upravni sud u Gornjoj Austriji, Austrija), koji je na temelju reforme austrijskog upravnog sudstva bio nadalje nadležan za nastavak postupka izdavanja odobrenja, izdao je odobrenje S. Sokoll-Seebacher za osnivanje ljekarne na području općine Pinsdorf presudom od 21. veljače 2014. Također, presudom od 28. svibnja 2014., taj je sud prihvatio zahtjev za proširenje područja poslovanja ljekarne M. Naderhirna.
- 11 Međutim, Agnes Hemetsberger, u svojstvu vlasnice ljekarne u blizini ljekarne za koju je S. Sokoll-Seebacher zatražila izdavanje odobrenja u glavnom postupku, kao i ljekarnici koji obavljaju djelatnost u blizini ljekarne M. Naderhirna podnijeli su zahtjev za reviziju pred Verwaltungsgerichtshofom (Upravni sud, Austrija) protiv presuda Landesverwaltungsgerichta Oberösterreich (Regionalni upravni sud u Gornjoj Austriji, Austrija), spomenutih u prethodnoj točki.
- 12 Presudama od 8. listopada 2014. i 30. rujna 2015. Verwaltungsgerichtshof (Upravni sud, Austrija) prihvatio je zahtjeve za reviziju protiv navedenih presuda Landesverwaltungsgerichta Oberösterreich (Regionalni upravni sud u Gornjoj Austriji, Austrija), pozivajući se na nezakonitost njihova sadržaja.
- 13 Posebice, u presudi od 30. rujna 2015. Verwaltungsgerichtshof (Upravni sud, Austrija) naveo je da se presuda od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), trebala tumačiti na način da se treba otkloniti primjena članka 10. stavka 2. točke 3. ApG-a i izdati odobrenje za osnivanje nove ljekarne, ne uzimajući pritom u obzir moguće smanjivanje broja potencijalnih klijenata susjednih ljekarni ispod praga od 5500 osoba koje treba opskrbljivati, samo ako je nova ljekarna neophodna za osiguravanje razumne dostupnosti prodajnog mjesta medicinskih proizvoda stanovništvu u određenim izoliranim seoskim područjima. Međutim, ako se dodjela zatraženog odobrenja ne nalaže isključivo zbog tih razloga u odnosu na pravo Unije, članak 10. stavak 2. točka 3. ApG-a ostao bi primjenjiv.
- 14 Nakon što su predmeti u glavnom postupku vraćeni pred Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Regionalni upravni sud u Gornjoj Austriji, Austrija), taj je sud, ne prihvaćajući Verwaltungsgerichtshofovo (Upravni sud, Austrija) tumačenje presude od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), uputio Sudu u predmetu koji se odnosi na M. Naderhirna

zahtjev za prethodnu odluku kako bi saznao, osobito, je li postojanje pravila unutarnjeg prava koja utvrđuju da je nacionalni sud bezuvjetno vezan tumačenjem prava Unije drugog nacionalnog suda u skladu s člankom 267. UFEU-a i s načelom nadređenosti prava Unije.

- 15 Rješenjem od 15. listopada 2015., Naderhirn (C-581/14, neobjavljeno, EU:C:2015:707), Sud je negativno odgovorio na to pitanje.
- 16 Smatrajući da Sud nije pružio sve potrebne ključne elemente za rješavanje glavnih postupaka, Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Regionalni upravni sud u Gornjoj Austriji, Austrija) podnio je ovaj zahtjev za prethodnu odluku i pozvao Sud da precizira vlastitu sudsku praksu u vezi s člankom 49. UFEU-a.
- 17 U tim okolnostima Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Regionalni upravni sud u Gornjoj Austriji, Austrija) odlučio je prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„S obzirom na izvedeni zaključak Suda u izreci (i u točki 51.) presude od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), prema kojem se članku 49. UFEU-a protivi zakonodavstvo države članice poput članka 10. stavka 2. točke 3. ApG-a, koje određuje kao bitan kriterij za provjeravanje postojanja potrebe za osnivanjem nove ljekarne strogu granicu (konkretno 5500) broja osoba koje i dalje treba opskrbljivati, treba li članak 49. UFEU-a, pogotovo zahtjev dosljednosti u ostvarivanju zadanog cilja, tumačiti na način:

- a) da je određivanjem ograničenja, koje nema samo indikativnu vrijednost nego je također precizno (tj. brojčano i ne može stoga biti ublaženo tumačenjem), to zakonodavstvo općenito nedosljedno i time protivno pravu Unije s obzirom na to da nadležna nacionalna tijela nemaju u načelu mogućnost odstupanja od tog ograničenja kako bi uzela u obzir lokalne posebnosti [pogotovo zato što kriteriji navedeni u točki 24. presude od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), s ciljem dosljednog i sustavnog ostvarenja zadanog cilja trebaju u svakom pojedinom slučaju biti kumulativno ostvareni], pa nije moguće primijeniti na nacionalnoj razini navedeni kriterij provjere postojanja potrebe sve dok ga nacionalni zakonodavac ne zamjeni blažim propisom u skladu s pravom Unije (slično npr. članku 10. stavku 6. ApG-a koji se odnosi na ograničenje od 500 m koje je određeno člankom 10. stavkom 2. točkom 2. ApG-a);

ili

- b) da je ograničenje određeno u članku 10. stavku 2. točki 3. ApG-a, koje nema samo indikativnu vrijednost nego je također precizno (tj. brojčano i ne može stoga biti ublaženo tumačenjem), protivno pravu Unije samo u mjeri u kojoj je primjenjivo na određeni slučaj kada zapravo postoji potreba za osnivanjem ljekarne zbog lokalnih specifičnosti ili drugih činjeničnih podataka, s obzirom na to da se u protivnome ne bi osigurao prikladan pristup lijekovima [vidjeti točku 45. u vezi s točkom 50. presude od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68)] određenim osobama (posebno ‚posjetiteljima‘, novopridošlicama itd.), čak i ako bi to zapravo u budućnosti smanjilo broj osoba koje potencijalno opskrbljuje jedna ili više postojećih ljekarni ispod praga od 5500 osoba, pa taj kriterij provjere postojanja potrebe ne treba primijeniti jedino u tim slučajevima, bilo to u seoskom, urbanom ili drugom području, sve dok nacionalni zakonodavac ne donese novi jasniji propis?

ili

- c) da je ograničenje određeno u članku 10. stavku 2. točki 3. ApG-a, koje nema samo indikativnu vrijednost nego je također precizno (tj. brojčano i ne može stoga biti ublaženo tumačenjem), protivno pravu Unije samo u mjeri u kojoj je primjenjivo na određeni slučaj u situaciji koja se odnosi na izoliranu seosku regiju, čak i ako bi to zapravo u budućnosti smanjilo broj osoba koje

potencijalno opskrbljuje jedna ili više postojećih ljekarni ispod praga od 5500 osoba, pa taj kriterij provjere postojanja potrebe ne treba primijeniti jedino ako to utječe na stanovništvo seoske i/ili izolirane regije, sve dok nacionalni zakonodavac ne donese novi jasniji propis?”

O prethodnom pitanju

- 18 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li presudu od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), tumačiti na način da se kriterij uspostavljen strogim pravilom o broju „osoba koje i dalje treba opskrbljivati”, određen nacionalnim zakonodavstvom o kojem je riječ, ne treba primjenjivati radi provjere postojanja potrebe za osnivanjem nove ljekarne jedino u konkretnoj situaciji koja se odnosi na seosko i/ili izolirano područje ili u konkretnoj situaciji gdje s obzirom na lokalne specifičnosti postoji potreba za osnivanjem ljekarne, neovisno o seoskom ili urbanom značaju područja o kojem se radi, ili pak, općenito, u svakoj konkretnoj situaciji koja će biti predmet provjere.
- 19 Ponajprije, treba podsjetiti da autoritet presude donesene povodom zahtjeva za prethodnu odluku ne sprečava nacionalni sud kojemu je upućena ta presuda da se prije donošenja odluke u glavnom postupku ponovno obrati Sudu ako to smatra potrebnim. Takvo pravno sredstvo može biti opravdano kada nacionalni sud ima poteškoća s razumijevanjem ili primjenom presude, kada postavi Sudu novo pravno pitanje te kad mu podnese nove elemente za razmatranje koji bi mogli navesti Sud da drukčije odgovori na ranije postavljeno pitanje (rješenje od 5. ožujka 1986., Wünsche, 69/85, EU:C:1986:104, t. 15.; presude od 11. lipnja 1987., X, 14/86, EU:C:1987:275, t. 12. i od 6. ožujka 2003., Kaba, C-466/00, EU:C:2003:127, t. 39.).
- 20 Takav je slučaj u ovom predmetu, s obzirom na to da sud koji je uputio zahtjev želi saznati proizlazi li iz presude od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), da primjena kriterija koji se odnosi na strogo pravilo o broju „osoba koje i dalje treba opskrbljivati” treba biti odbačena u svim slučajevima ili samo u onima koji se odnose na određena specifična područja ili situacije.
- 21 Kad odgovor na pitanje postavljeno u prethodnom postupku ne ostavlja mjesta nikakvoj razumnoj sumnji ili se može jasno izvesti iz sudske prakse, Sud može na temelju članka 99. svojeg Poslovnika u svakom trenutku, na prijedlog suca izvjestitelja te nakon što sasluša nezavisnog odvjetnika, odlučiti obrazloženim rješenjem.
- 22 Doista, upravo je takav slučaj u ovom predmetu, uzimajući u obzir da se odgovor na postavljeno pitanje može jasno izvesti iz presude od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68).
- 23 U tom pogledu, valja podsjetiti da nacionalno zakonodavstvo o kojem je riječ u glavnom postupku podvrgava izdavanje odobrenja za osnivanje nove ljekarne postojanju „potrebe” za koju se pretpostavlja da postoji osim ako se tomu ne protivi najmanje jedna od različitih konkretnih okolnosti koje to zakonodavstvo određuje (presuda od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, t. 28.).
- 24 Među tim okolnostima nalazi se broj „osoba koje treba i dalje opskrbljivati” s mjesta poslovanja jedne od postojećih ljekarni u okolici, to jest broj stalnih stanovnika koji borave u području manjem od 4 kilometra cestom od tog mjesta poslovanja (presuda od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, t. 43.).
- 25 Prema tom zakonodavstvu, postojanje potrebe koja opravdava osnivanje nove ljekarne isključeno je kada bi kao posljedica osnivanja te nove ljekarne broj „osoba koje treba i dalje opskrbljivati” pao i postao manji od 5500 (vidjeti u tom smislu presudu od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, t. 29. i 43.).

- 26 Međutim, spomenuto zakonodavstvo predviđa mjeru prilagodbe prema kojoj, kada je broj stalnih stanovnika manji od 5500, treba uzeti u obzir prilikom provjere postojanja potrebe i osobe koje treba opskrbljivati zbog zaposlenja, pristupa uslugama ili korištenja prijevoznih sredstava na području opskrbe te ljekarne (presuda od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, t. 43.).
- 27 Radi davanja sudu koji je uputio zahtjev korisne smjernice, treba naglasiti da prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda nacionalno zakonodavstvo može jamčiti ostvarenje zadanog cilja samo ako istinski odražava nastojanje da se cilj ostvari na dosljedan i sustavan način (vidjeti u vezi s tim presude od 10. ožujka 2009., Hartlauer, C-169/07, EU:C:2009:141, t. 55.; od 19. svibnja 2009., Apothekerkammer des Saarlandes i dr., C-171/07 i C-172/07, EU:C:2009:316, t. 42. kao i od 1. lipnja 2010., Blanco Pérez i Chao Gómez, C-570/07 i C-571/07, EU:C:2010:300, t. 94.).
- 28 Doista, u tom pogledu, Sud je u presudi od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68, t. 45. i 46.), na temelju zakonodavstva o kojem je riječ u glavnom postupku smatrao, s jedne strane, da se pristup lijekovima može pokazati neodgovarajućim u slučaju kada se radi o određenim osobama, osobito stanovnicima seoskih područja, tim više kada su oni privremeno ili dugotrajno smanjene pokretljivosti, poput starijih osoba, osoba s invaliditetom ili bolesnih osoba.
- 29 Naime, postoje osobe koje prebivaju izvan područja od 4 kilometra cestom od najbližeg mjesta poslovanja ljekarne i koje se, prema tome, ne uzimaju u obzir kao stalni stanovnici ni u njezinom području opskrbe ni u nekom drugom postojećem području. Zsigurno, te osobe mogu se uzeti u obzir kao „posjetitelji”. Međutim, njihov pristup ljekarničkim uslugama ovisi u svakom slučaju o okolnostima koje im u načelu ne osiguravaju stalan i neprekidan pristup tim uslugama jer je povezan sa zaposlenjem ili korištenjem prijevoznih sredstava na određenom području (vidjeti u tom smislu presudu od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, t. 45.).
- 30 S druge strane, Sud je istaknuo da u seoskim, izoliranim i slabo posjećenim područjima broj osoba koje i dalje treba opskrbljivati lako može biti manji od 5500 zbog niske gustoće naseljenosti, što znači da bi se uvijek moglo smatrati da ne postoji potreba za osnivanjem nove ljekarne (vidjeti u tom smislu presudu od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, t. 47. do 49.).
- 31 Iz toga slijedi da unatoč mjeri prilagodbe predviđenoj nacionalnim zakonodavstvom postoji rizik da se prilikom primjene kriterija „osoba koje i dalje treba opskrbljivati” neće osigurati jednak i prikladan pristup ljekarničkim uslugama određenim osobama koje borave u područjima s lokalnim specifičnostima, poput seoskih i izoliranih područja smještenih izvan područja opskrbe postojećih ljekarni, a pogotovo osobama smanjene pokretljivosti (vidjeti u tom smislu presudu od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, t. 50.).
- 32 Međutim, Sud nije upućivanjem na seoska ili izolirana područja kao i na osobe smanjene pokretljivosti namjeravao ograničiti opseg svoje ocjene dosljednosti nacionalnog zakonodavstva o kojem je riječ u glavnom postupku na tu vrstu regija kao i na tu kategoriju osoba.
- 33 Naime, nacionalno zakonodavstvo o kojem je riječ u glavnom postupku, zbog strogog pravila broja „osoba koje i dalje treba opskrbljivati”, ne dopušta nadležnoj vlasti da uzme u dužan obzir posebnosti svakog konkretnog slučaja i da jamči dosljedno i sustavno ostvarenje glavnog zadanog cilja tim zakonodavstvom, a to je, kao što je to Sud podsjetio u točki 25. svoje presude od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), osigurati sigurnu i kvalitetnu opskrbu stanovništva lijekovima.
- 34 U tom je kontekstu Sud zaključio da je zakonodavstvo države članice, kao što je to ono o kojem je riječ u glavnom postupku, koje kao bitan kriterij za provjeru postojanja potrebe za osnivanjem ljekarne određuje strogo pravilo o broju osoba koje i dalje treba opskrbljivati, protivno članku 49. UFEU-a, osobito zahtjevu dosljednosti u ostvarivanju zadanog cilja s obzirom na to da nadležna nacionalna tijela nemaju mogućnost odstupiti od tog pravila radi uzimanja u obzir lokalnih specifičnosti, odnosno

svake od posebnosti koje su svojstvene različitim konkretnim situacijama i koje bi sve trebale biti predmet provjere (vidjeti u tom smislu presudu od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, t. 51.).

- 35 To znači da nedosljednost u vezi s primjenom kriterija koji se odnosi na strogo pravilo o broju „osoba koje i dalje treba opskrbljivati” ima sustavno obilježje. Shodno tomu, rizici koje podrazumijeva takva primjena mogu utjecati na ocjenu svake pojedine situacije.
- 36 S obzirom na prethodno navedeno, na postavljeno pitanje valja odgovoriti da presudu od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), treba tumačiti na način da se kriterij koji se odnosi na strogo pravilo o broju „osoba koje i dalje treba opskrbljivati”, koji je određen nacionalnim zakonodavstvom o kojem je riječ u glavnom postupku, ne treba općenito primjenjivati radi provjere postojanja potrebe za osnivanjem nove ljekarne u svakoj konkretnoj situaciji koja će biti predmet provjere.

Troškovi

- 37 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (osmo vijeće) odlučuje:

Presudu od 13. veljače 2014., Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68), treba tumačiti na način da se kriterij koji se odnosi na strogo pravilo o broju „osoba koje i dalje treba opskrbljivati”, koji je određen nacionalnim zakonodavstvom o kojem je riječ u glavnom postupku, ne treba općenito primjenjivati radi provjere postojanja potrebe za osnivanjem nove ljekarne u svakoj konkretnoj situaciji koja će biti predmet provjere.

Potpisi